

SEURAKUNTA VAI LAHKO? IV

Väinö Hotti

Teh. VHn

Kaksi dogmimuodostusta

1. Raamatusta.

2. **Vakiintunut käytäntö.** Vuosisatoja jatkunut käytäntö on yhtä laillinen ja hyväksyttävä kuin Raamatusta suoraan otettu oppi.

Ortodoksinen kirkko nojautuu pitkälti perinteeseen: *”Niiden opillinen perusta on pääasiallisesti kahdeksan ensimmäisen vuosisadan teologiassa”* (Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.49).

On turhaa väittää, etteikö myös luterilainen kirkko olisi osallinen epäraamatullisista ”isien perinnäissäännöistä”. Viittaan vain kasteoppiin ja esillä olevaan seurakuntaoppiin.

Asia, jota on tarpeeksi kauan harrastettu ja jolla on riittävän paljon kannatusta, tulee ennen pitkää kirkon viralliseksi opiksi - riippumatta siitä, onko sillä perusteita Raamatussa.

”Luonteenomaista ihmiselle on myös se, että asioita aletaan pitää totuuksina, jos huomattava määrä ihmisiä ajattelee samalla tavalla”
(Aaro Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.17).

- LOPUN AJAN SUURIN EKSYTYS : POSITIIVINEN EVANKELIUMI ILMAN KRISTUSTA!
- IISEBELIEN JOHDOLLA!

Maallikkojen reformi

Katolisesta kirkosta on peräisin em. lastentarhamentaliteetissa tapahtuva maallikkojen halveksiminen. Maallikot ovat tällöin ”toisen luokan seurakuntalaisia” ja vain ”maksumiehiä”. Varsinaisia asiantuntijoita ovat teologit - ja ainut armolahja on **teologisen tiedekunnan papeille antama lahja** (*succession apostolica*) ”Takaisin Raamattuun” oli tarpeellinen

korjausliike keskiajalla - samoin se on tänäänkin. Raamatun ohjeellisuus tänään on harhakuvitelma. Itse asiassa pitkälti toimitaan ”isien perinnäis-sääntöjen” ja vanhojen nuottien mukaan – vaikka vannotaankin Raamatun nimiin. Reformin tarve on tänäänkin huutava. Mutta uudistusvaati-muksia kuuunnellaan yhä harvemmin. Silloinkin, kun niitä esitetään, ne eivät koske syvempiä ja rakenteellisia uudistuksia. Nyt on aika maallikko-
jen astua esiin ja julistaa apostolisella arvovallalla: ”NÄIN SANOO HERRA!”

(nettikuva)

RISTO SANTALA

18.5.1929 – 26.9.2012

”Meidän tulisi todella rukoilla, että Jumala antaisi kirkkoomme sellaisia maallikoita, jotka pitäisivät ymmärtäväisen rakkauden aseina meitä pappeja lujilla ja vaatisivat meiltä sanaan perustuvaa ja sanassa pysyvää sanomaa. Hyvin helposti ”mukaudumme tämän maailmanajan mukaan”, ja meidän oppimme vesittyä ”luonnollisen ihmisen uskoksi” - tarjoamme ”kuoria” ytimen sijasta.”

Risto Santala, Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään.

Hengellinen – lihallinen seurakunta

Alaikäisyys ja lihallisuus kuuluvat yhteen, 1. Kor.3:1-4. Lahkot ja eriseurat on lihan hedelmiä. **Hengessä vaeltaja ei voi kuulua lahkoon, vaan hän kuuluu Kristuksen seurakuntaan, Ekklesiaan. Lahko taas on ”lihassa vaeltajan hengellinen koti”.**

”Mutta jos te purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toinen toistan-ne perin hävitä. Minä sanon: **vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.** Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla. Mutta **lihan teot ovat ilmeiset**, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäju-malanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet,

eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa” (Gal.5:15-21).

Seurakuntien synnyttäjät

Pyhä Henki on rakkauden ja yhteyden henki. *”Siell`aina rauha, rakkaus, Miss`Jeesuksen on asumus”* (Vvk.2:3). Rakkaus Kristuksen seurakunnan tuntomerkinä on suurin ja tärkein, 1. Kor.13.

Saatana = Diabolos on ”erilleen heittäjä, hajottaja.” *”Lahkolainen ei rakasta!”*. Lahkolainen on osaton siitä rakkaudesta, joka uskovan sydämeen on vuodatettu Pyhän Hengen kautta.

”Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu” (Room.5:5).

Organismi - organisaatio

Olemuksensa puoleen lahko ja seurakunta eroavat merkittävästi toisistaan: *”Kristus rakentaa elävästä materiaalista organismin* (elimistön) *(Ef.1:23, 4:12-16), antikristus rakentaa kuolleesta materiaalista organisaation* (järjestelmän) *(Ilm.13:17, Ef.2:1)”* (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto, s.158).

Lahkoseurakunta on inhimillinen ja kuollut organisaatio. **Kristuksen seurakunta** (ekklesia) on organismi, elävä elimistö (viinipuu, Kristuksen ruumis).

Merkillistä matematiikkaa

Koko kristikuntaa riivaa tänään harha: kirkkokunnat (lahkot) yhdessä muodostavat Kristuksen kirkon ja Kristuksen ruumiin! On selvää, että vaikka lahkoja satamäärin niputettaisiin yhteen ja ne liimattaisiin **ekumeenian liimalla**, summana ei voi mitenkään olla Kristuksen kirkko! Tämä on

eräs väkevimmistä lopunajan harhoista. Mikään logiikka ei tue tätä harhaa. **Kristuksen kirkko = Kristuksen ruumis**. Organisaatiot eivät voi olla Kristuksen ruumiin osia! Sen sijaan jokainen uskova on oksa Kristusviinipuussa ja Kristuksen ruumiin jäsen.

Lahkolaisen toimintakyky

Hänen toimintansa rajoittuu lähinnä ”touhuiluun”. Se on SUUREN PUHDIN kristillisyyttä! Hänestä ei ole mitään hyötyä Jumalan valtakunnalle. On mahdotonta, että Jumalan valtakunnan ulkopuolella oleva voisi millään tavoin hyödyttää sitä! ABSURDIA!

”Suuren puhdin kristillisuus ei ole milloinkaan ollut riittävästi kiinnostunut luvatusa Pyhän Hengen lahjasta” (Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.54).

Lahkolaisten evankelioimistyö on lähinnä FARISELAISTEN TOUHUILUA!

”Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä **itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä**. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun **te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseenne yhden käännynnäisen**; ja kun joku on siksi tullut, niin **teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette!**” (Matt.23:13,15).

Fariseus – huonopalkkainen näyttelijä

”Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani. Minä paastotan kahdesti viikossa; minä **annan kymmenykset kaikista tuloisani.**'” (Luuk.18:10-12).

(nettikuva)

*”Mitä tekee ihminen, joka kuuluu tiettyihin yhteyksiin **mutta käyttäytyy kuin kuuluisi toisiin yhteyksiin?** Hän yrittää olla jotakin sellaista, mitä hän ei ole ja miksi hän ei voi tulla pysyessään sinä mikä hän on. **Hän näyttelee toista kuin hän on.** Teeskentelijä (hypokrites UT:ssa) tarkoittaa todellisuudessa myös näyttelijää, sellaista, joka **yrittää eläytyä henkilöön, joka hän ei itse ole**” (Hugo Odeberg, KRISTINUSKO JA FARISEUKSET, ss.54,55).*

*”Kristillisen peruskäsityksen mukaan ihminen sitä vastoin voi tahtoa hyvää ja noudattaa Jumalan tahtoa **vain sillä edellytyksellä, että hänestä on tullut uusi luomus eli uusi ihminen,** että hän on siirtynyt aikaisemmista yhteyksistään uusiin yhteyksiin ja uudestisyntynyt Hengestä” (emt. s.55).*

*”Farisealaiselle ajattelutavalle tämä kristillinen näkemys on täysin käsittämätön ja suorastaan mieletön. On ilmeistä, ettei ihminen, joka seuraa farisealaisia periaatteita ja ottaa tehtäväkseen tulla vanhurskaaksi, voi tunnustaa tai vastaanottaa Jumalan Poikaa, niin kauan kuin hän jatkaa vanhurskaana olemistaan. Vanhurskas ei koskaan voi tulla pelastetuksi tai vapahdetuksi niin kauan kuin hän on vanhurskas. **Hänen täytyy ensiksi joutua nollapisteeseen ja tulla syntiseksi**” (55,56).*

Uskovan markkina-arvo

Baabelin pörssissä ei uskovaakaan liioin noteerata. Kuuluminen johonkin inhimilliseen organisaatioon tuo arvon. ”Irtolainen” on tyhjää ilmaa. Raamatun mukaan kuitenkin todellinen **irtolainen on se, jolta puuttuu yhteys Kristus-viinipuuhun** (Joh.15:5) **ja Kristus-ruumiiseen** (1. Kor.12:27)! Uskova on ”ruttotautinen”. Hänellä ei ole käyttöä. Hän on vähäjärkkinen ja hullu, jonka ajatuksenkulku on ”tervejärkiselle” käsittämätön. Uskova on jätettä, josta on syytä pysytellä mahdollisimman kaukana - jopa ongelmajätettä!

Organisaatiokristityn on mahdotonta tajuta, ettei uskova kuulu mihinkään inhimilliseen yhteisöön. Uskovan tulee olla ”korvamerkitty”. Yhteisöön kuuluminen on merkki - ja jopa tae kristillisyydestä.

Pelkkä ekklesiaan kuuluminen ei ole vaihtoehto – **koska hänelle näkymättömät eivät ole todellisia.** Jos uskova ei ole tiukasti Kristukseen

ja Sanaan juurtunut, **hänelle on sula mahdottomuus tyytyä pelkkään taivaan pörssin noteeraukseen.** Paineet sivusta ovat liian suuret!

”Silloin Amasja, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: "Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. **Ei maa kestä kaikkea, mitä hän puhuu**" (Aam.7:10).

”He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin **jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle**" (Joh.16:2).

”Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: "**Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää.**" (Apt.22:22).

”Me olemme havainneet, että tämä mies on **ruttotauti** ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkun päämies" (Apt.24:5).

”Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "**Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut**". Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja" (Apt.26:24,25).

”Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihovii-meisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; **meistä on tullut kaiken maailman katseltava sekä enkelien että ihmisten ...** Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme kodittomina ... **meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti**" (1. Kor.4:9,11,13).

”Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, **jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle**" (Gal.6:14).